

Sygn. akt I CSK 95/07

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa R. K.

przeciwko H. B. i A. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 listopada 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powódki na rzecz pozwanych kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 24 listopada 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego szawie z dnia 24 stycznia 2006 r. oddalającego powództwo.

W skardze kasacyjnej powódka, zarzucając naruszenie art. 65 § 1 i 2, art. 393 § 1 i 2, art. 493 § 1 i art. 358¹ § 3 k.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ponadto – co również nie jest bez znaczenia – w uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W razie powołania się na przesłankę wskazaną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., skarżący powinien przytoczyć argumenty świadczące, jego zdaniem, o tym, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Pojęcie „oczywistości” mieści się w sferze obiektywnej i łączy się z powinnością wykazania, że podniesione zarzuty naruszenia wskazanych przepisów są zasadne *prima facie*, bez dokonywania głębszej analizy tekstu tych przepisów i bez doszukiwania się ich znaczenia.

W przedmiotowej skardze kasacyjnej powódka zaniechała przedstawienia jakiegokolwiek argumentacji na poparcie postawionej tezy o oczywistości naruszenia prawa przez Sąd drugiej instancji, odwołując się jedynie do uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Odwołanie takie, jak wielokrotnie podkreślał

w swoim orzecznictwie Sąd Najwyższy, nie spełnia wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 in fine k.p.c., polegającego na zamieszczeniu w skardze kasacyjnej uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania (zob. np. niepublikowane postanowienia z dnia 23 marca 2006 r., IV CSK 180/06, z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, z dnia 8 września 2006 r., IV CSK 180/06, i z dnia 25 października 2006 r., V CSK 338/06).

Skarga kasacyjna niezawierająca któregokolwiek z elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. dotknięta jest nieusuwalnym brakiem skutkującym jej odrzuceniem w myśl art. 398⁶ k.p.c.

Z podanych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 i art. 99 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.